

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0048/2012

6.3.2012

ZIŅOJUMS

par Sestās vides rīcības programmas pārskatīšanu un prioritāšu noteikšanu
Septītajai vides rīcības programmai — Labāka vide labākai dzīvei
(2011/2194(INI))

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja

Referents: *Jo Leinen*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	15
RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	17
REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	21
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	24

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Sestās vides rīcības programmas pārskatīšanu un prioritāšu noteikšanu Septītajai vides rīcības programmai — Labāka vide labākai dzīvei (2011/2194(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Sestā Kopienas vides rīcības programma. Galīgais novērtējums” (COM(2011)0531),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. un 192. pantu attiecībā uz cilvēku veselības un vides kvalitātes saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu,
- ņemot vērā Vides padomes 2011. gada 10. oktobra secinājumus par Sestās Kopienas vides rīcības programmas novērtējumu un turpmāko rīcību — virzībā uz Septīto ES vides rīcības programmu,
- ņemot vērā EVA ziņojumu „Vide Eiropā 2010 — stāvoklis un perspektīvas” (SOER 2010),
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras tehnisko ziņojumu Nr. 15/2011 „Atklājot rūpniecisko iekārtu radītā gaisa piesārņojuma izmaksas Eiropā”,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam” (COM(2011)0244),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g.” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā” (COM(2011)0571),
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu „Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu” (COM(2011)0144),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu nākamajai daudzgadu finanšu shēmai 2014.–2020. gadam (COM(2011)0398),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus par kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), kopējo zivsaimniecības politiku (KZP) un kohēzijas politiku,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0048/2012),

- A. tā kā pašreizējā vides rīcības programma (VRP) beigsies 2012. gada 22. jūlijā;
- B. tā kā desmit gadus 6. VRP ir bijusi visaptverošs ietvars vides politikai un šajā laikā tiesību akti vides jomā ir tikuši konsolidēti un ievērojami papildināti un tā kā programmas pieņemšana, izmantojot koplēmuma procedūru, ir palielinājusi tās leģitimitāti un palīdzējusi veidot līdzatbildību; tomēr, tā kā dalībvalstis un Komisija ne vienmēr ir rīkojušās saskaņā ar šo programmu un tā kā tajā bija dažas nepilnības, kas jānovērš;
- C. tā kā virzība uz 6. VRP noteiktajiem mērķiem ir bijusi mainīga un daži mērķi ir sasniegti (klimata pārmaiņas, atkritumi), bet citi — nē (gaiss, pilsētvide, dabas resursi), un vēl citu mērķu sasniegšana ir atkarīga no turpmākiem īstenošanas pasākumiem (ķimikālijas, pesticīdi, ūdens), un tā kā vairākas problēmas saglabājas un ir vajadzīgi papildu pasākumi;
- D. tā kā 6. VRP apdraudēja vides *aquis* īstenošanas trūkums gaisa piesārņojuma kontroles, ūdens un notekūdeņu attīrīšanas, atkritumu apsaimniekošanas un dabas aizsardzības jomā;
- E. tā kā mērķis apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam nav sasniegts tāpēc, ka trūka politisko un finansiālo saistību;
- F. tā kā ziņojumā „Vide Eiropā 2010 — stāvoklis un perspektīvas” (SOER 2010) ir uzsvērts, ka joprojām pastāv būtiskas vides problēmas un ka tām būs ievērojamas sekas, ja tās netiks risinātas;
- G. tā kā konkrēti vides aizsardzības tiesību aktu aspekti ir jāpārskata, it īpaši nostiprinot IVN direktīvā vides ietekmes novērtējumu neatkarību;
- H. tā kā vides degradācija — gaisa piesārņojums, troksnis, ķimikālijas, slikta ūdens kvalitāte un ekosistēmu degradācija — ir svarīgs faktors hronisko slimību pieaugumā; tā kā vērienīgā ES vides aizsardzības darba kārtība tādējādi ir efektīvas slimību un veselības problēmu profilakses galvenais aspekts;
- I. tā kā dalībvalstīs joprojām ir ļoti atšķirīgs stāvoklis vides kvalitātes un sabiedrības veselības jomā,
 1. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi pieņemt 7. VRP, cik ātri vien tas iespējams, lai risinātu turpmākās vides problēmas; tādēļ aicina Komisiju nekavējoties iesniegt priekšlikumu par 7. VRP;
 2. uzskata, ka jaunajā 7. VRP ir daudzpusīgi jāapraksta vides aizsardzības problēmas Eiropas Savienībā, to skaitā arvien straujākas klimata pārmaiņas, ekosistēmas pasliktināšanās un dabas resursu pārmērīga izmantošana;
 3. ņemot vērā pašreizējās ilgtspējas problēmas ES, uzsver, ka vides rīcības programmas kā visaptveroši instrumenti veicina dažādo Kopienas politisko nostādņu nepieciešamo saskaņošanu. jo īpaši uzskata, ka nākamajā desmitgadē būs vēl svarīgāk risināt vides jautājumus aizvien saskaņotākā un integrētākā veidā, ņemot vērā saiknes starp tiem un novēršot vēl aizvien pastāvošās nepilnības, jo citādi var tikt radīts neatgriezenisks kaitējums;

4. uzskata, ka 7. VRP ir jāsniedz pozitīvs vēstījums par ieguvumiem no bargākas vides aizsardzības politikas, lai stiprinātu sabiedrības atbalstu un politisko gribu rīkoties;
5. uzskata, ka 7. VRP jānosaka konkrēti mērķi 2020. gadam, kā arī jāizstrādā skaidrs, vērienīgs redzējums par vidi 2050. gadā, kura mērķis ir visiem nodrošināt augstu dzīves kvalitātes un labklājības līmeni drošā vidē;
6. uzskata, ka 7. VRP darbības laikposmam jābūt saskaņotam ar Daudzgaļu finanšu shēmu laikposmam pēc 2013. gada un ar stratēģiju „Eiropa 2020”; tomēr uzsver, ka galvenie lēmumi citās politikas jomās, kurām ir liela ietekme uz vidi, visticamāk tiks pieņemti pirms 7. VRP apstiprināšanas;
7. uzsver, ka 7. VRP būtu jāsniedz pareizais satvars, lai nodrošinātu adekvātu finansēšanu, tostarp ieguldījumu, pētniecības un attīstības finansēšanu, un ka vides mērķu finansēšanai sinerģijā ar *LIFE* un vides aizsardzības pilnīgai integrēšanai jābūt nozīmīgai sastāvdaļai nākamajā daudzgaļu finanšu shēmā, kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformā, kopējā zivsaimniecības politikā (KZP), kohēzijas politikā un programmā „Apvārsnis 2020”; jo īpaši uzskata, ka ES jānodrošina jaunu VRP finansējuma avotu radīšana, piemēram, mobilizējot tirgus instrumentus un maksājumus par ekosistēmu pakalpojumiem;
8. uzskata, ka 7. VRP jābūt visaptverošam ietvaram, kas ļauj risināt gan ilglaicīgas, gan jaunas vides un ilgtspējas problēmas, pienācīgi ņemot vērā pašreizējos un plānotos pasākumus;
9. uzskata, ka 7. VRP ir jānodrošina, lai turpmākajos desmit gados ES mērķi vides jomā būtu pietiekami skaidri un paredzami valsts un pašvaldību pārvaldības iestādēm, iedzīvotājiem, uzņēmējiem un ieguldītājiem; uzskata, ka šai visaptverošajai ES programmai ir jāraida spēcīgs politisks vēstījums pārējām pasaules valstīm un jāveicina vides pārvaldības ieviešana starptautiskā līmenī;
10. aicina Komisiju tās nākamo 7. VRP priekšlikumu balstīt uz šādām trim prioritātēm:
 - īstenošana un nostiprināšana
 - integrācija
 - starptautiskā dimensija;
11. uzskata, ka daudzi 6. VRP ietvertie mērķi ir labi formulēti, bet arī apzinās, ka daudzi mērķi nebūt nav sasniegti. tāpēc vēlētos, lai vairāk šo mērķu tiktu pārnesti uz 7. vides rīcības programmu;
12. vēlas uzsvērt, ka ir būtiski ļaut, lai ES vides politikā valdītu piesardzības princips;

Īstenošana un nostiprināšana

13. ar bažām atzīmē, ka *acquis* īstenošana vides jomā joprojām nav pietiekama; uzskata, ka ir būtiski pilnībā īstenot un ieviest visos līmeņos, kā arī papildus nostiprināt galvenās prioritātes vides jomā un ar to saistītajās politiskajās nostādnēs — klimata pārmaiņas, bioloģisko daudzveidību, resursus, vidi un veselību, kā arī sociālo un nodarbinātības politiku, enerģētiku, ilgtspējīgus pārvadājumus, lauksaimniecību un lauku attīstību; tāpēc

uzsver, ka ir vajadzīgi skaidri un pastāvīgi tiesību akti vides jomā, kuru pamatā ir politikas publiska novērtēšana un atgriezeniskā saite;

14. uzsver, ka nodrošināt pilnīgu atbilstību ES tiesību aktiem vides jomā ir patiess Līgumā paredzēts pienākums un ES līdzekļu izmantošanas kritērijs dalībvalstīs;
15. uzsver, ka ir ļoti būtiski informēt iedzīvotājus par politiskajām nostādnēm vides jomā, lai viņus iesaistītu šo nostādņu veiksmīgā īstenošanā; tāpēc pieprasa, lai šajā sakarībā turpmākajā rīcības programmā būtu pieliktas lielākas pūles, ievērojot, ka labāku vidi labākai dzīvei nevar nodrošināt tikai iestādes bez sabiedrības atbalsta;

Klimata pārmaiņas

16. uzskata, ka ar 7. VRP ir jānodrošina klimata un enerģijas tiesību aktu kopuma pilnīga īstenošana un nostiprināšana;
17. uzskata, ka 7. VRP būtu jāatspoguļo nepieciešamība pēc saistošiem mērķiem attiecībā uz energoefektivitāti un/vai enerģijas taupīšanu, jo tas palīdzēs cīnīties pret klimata pārmaiņām un aizsargāt vidi; uzsver elastīgas Kopienas sistēmas nozīmi, lai nodrošinātu, ka, īstenojot energoefektivitātes pasākumus, tiek pienācīgi ņemtas vērā katras dalībvalsts īpatnības;
18. uzskata, ka saistībā ar 7. VRP ir jāapspriež arī laikposms pēc 2020. gada un jāņem vērā vidusposma mērķi attiecībā uz emisiju samazināšanu, energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju līdz 2030. gadam;
19. uzskata, ka ar 7. VRP jārisina arī jautājums par jūras transporta emisijām un emisijām, kas nav saistītas ar CO₂;
20. uzskata, ka 7. VRP pienācīgi jāpievēršas jautājumam par pielāgošanos klimata pārmaiņām, ņemot vērā dažādās reģionu vajadzības un balstoties uz gaidāmo ES Pielāgošanās stratēģiju; aicina Komisiju nākt klajā ar vērienīgu priekšlikumu ES augu veselības tiesību aktu reformai, lai efektīvi apkarotu invazīvo sugu un kaitēkļu izplatīšanos, no kuriem daži ir izplatījušies klimata pārmaiņu rezultātā;
21. atzīst papildu ieguvumus no atjaunojamās enerģijas ražošanas palielināšanās piesārņojuma samazināšanās un ietekmes uz veselību ziņā, ja tas efektīvi samazina neatjaunojamās enerģijas ražošanu;
22. iesaka palielināt atbalstu reģionālām zema oglekļa līmeņa un pret klimata pārmaiņām noturīgām stratēģijām un MVU, NVO un pašvaldību iestāžu maza mēroga plāniem klimata jomā saskaņā ar pasākumu kopuma „Enerģija mainīgai pasaulei” („Climate action”) apakšprogrammu, kas iekļauta jaunajā *LIFE* programmā, ko ierosinājusi Komisija;

Efektīva un ilgtspējīga resursu izmantošana

23. atgādina, ka steidzami nepieciešams kategoriski samazināt resursu izmantošanu; aicina Komisiju plašāk interpretēt terminu „resursu efektīva izmantošana”, ietverot visus

resursus; norāda, ka tie nozīmē, piemēram, dabas enerģijas un ar enerģiju nesaistītus resursus, proti, ūdeni, ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību; aicina Komisiju resursu efektīvas izmantošanas jomā iekļaut arī ilgtspējīgu materiālu pārvaldību, kā arī ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu;

24. uzskata, ka 7. VRP jābūt instrumentam, ar ko īsteno ilgtermiņa mērķi, proti, par 50 %samazināt ekoloģiskās pēdas nospiedumu turpmākajos 20 gados; norāda, ka ES pārlieku lielais ekoloģiskās pēdas nospiedums apdraud tādu dabas ekosistēmu turpmāku pastāvēšanu reģionu un globālā mērogā, kas var pietiekami uzturēt cilvēci;
25. uzskata, ka 7. VRP pilnībā jāiekļauj ceļveža „Resursu ziņā efektīva Eiropa” mērķi;
26. aicina Komisiju jau izmantot (un uzlabot) esošos resursu izmantošanas efektivitātes rādītājus, ja tādi pieejami, un nekavējoties ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un visām pārējām ieinteresētajām personām noteikt mērķus, kā arī nepieciešamības gadījumā, cik ātri vien iespējams, izstrādāt jaunus rādītājus un mērķus, kā tas prasīts ceļvedī; ņemot vērā resursu produktivitātes pamatrādītāju ierobežojumus, aicina Komisiju nekavējoties noteikt materiālu patēriņa rādītāju, izmantojot uz dzīves ciklu pamatotu pieeju, iekļaujot tā saukto „hidden flows”, proti, iespēju novirzīt nelabvēlīgu ietekmi uz vidi ārpus ES, kā arī nepietiekamības un atkarības novirzīšanu;
27. uzskata, ka 7. VRP ir jānodrošina tiesiskā regulējuma attīstība, attiecīgajās politiskajās nostādņēs, īpaši attiecībā uz ilgtspējīgu ražošanu, iekļaujot kaskādes veida resursu izmantošanas jēdzienu, tādējādi nodrošinot, ka deficītās izejvielas tiek maksimāli izmantotas;
28. uzskata, ka 7. VRP jāietver mērķi attiecībā uz to, kā konkrēti risināt tādas pilsētvides jautājumus, kurā dzīvo lielākā daļa ES pilsoņu, tiek radītas vairāk nekā divas trešdaļas CO2 emisiju un notiek būtiska iedarbība uz vidi, un ka šai rīcības programmai jānodrošina pamatnostādnes par to, kā pilsētās veicināt iekļaujošu plānošanu vides jomā, noturīgu mobilitāti, dzīves kvalitāti un cilvēku veselību, ņemot vērā subsidiaritātes principu;
29. ņemot vērā pilsētvides piesārņojuma samazināšanas stratēģiju īstenošanu, aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt iespēju izveidot Eiropas atbalsta sistēmu pilsētu mobilitātes plānu pakāpeniskai īstenošanai Eiropas pilsētās, nosakot procedūras un finansiāla atbalsta mehānismus Eiropas līmenī attiecībā uz pilsētu mobilitātes revīziju un plānu sagatavošanu, kā arī izveidot Eiropas Pilsētu mobilitātes rezultātu apkopojumu;
30. uzskata, ka ar 7. VRP jānodrošina ceļvedī noteikto mērķu pilnīga sasniegšana attiecībā uz ilgtspējīgu un ekoloģisku patēriņu un ražošanu, kas paredzēti ceļvedī, piemēram, attiecībā uz videi draudzīgu un ilgtspējīgu publisko iepirkumu saskaņā ar pārredzamības un godīgas konkurences principiem; aicina izstrādāt tādu produktu politiku, kas ņem vērā visu produkta dzīves ciklu un kurā iekļautas tādas ražošanas metodes, kas ir labvēlīgas dzīvnieku labturībai; aicina Komisiju, tiklīdz ir pabeigta produkta ekoloģiskās pēdas nospieduma aprēķināšanas metodes saskaņošana Eiropas līmenī, nodrošināt, ka tiek iekļauta papildu informācija patērētājiem par produktu ietekmi uz vidi līdzās pastāvošajām shēmām (ekomarķējums, energoefektivitātes marķējums, bioloģiskā sertifikācija u.c.); aicina Komisiju paplašināt Ekodizaina direktīvas darbības jomu uz pārskatīt tās īstenošanu;

31. uzskata, ka 7. VRP ir jānudina izstrādāt stimulējošus plānus, lai veicinātu pieprasījumu pēc pārstrādātiem materiāliem, īpaši attiecībā uz to iekļaušanu galaproduktos;
32. uzskata, ka ar 7. VRP jānodrošina tiesību aktu par atkritumiem īstenošana pilnā apmērā, tostarp atbilstība atkritumu apstrādes hierarhijai, vienlaikus nodrošinot saskaņotību ar citām ES politiskajām nostādnēm; uzskata, ka tai jāizvirza vērienīgāki novēršanas, atkārtotas izmantošanas un pārstrādes mērķi, tostarp atkritumu rašanās neto samazinājums, tādu atkritumu nesadedzināšana, kas piemēroti pārstrādei vai kompostēšanai atbilstoši Atkritumu pamatdirektīvas hierarhijai, un stingrs aizliegums izgāzt dalīti vāktus atkritumus poligonos, kā arī nozaru mērķus resursu efektīvas izmantošanas jomā un procedūras efektivitātes kritērijus; atgādina, ka atkritumi arī ir resurss un ka tos bieži var izmantot atkārtoti, un tādā gadījumā var nodrošināt resursu efektīvu izmantošanu; aicina Komisiju noskaidrot, kā patērēto produktu atkritumu savākšanu varētu padarīt efektīvāku, gan paplašinot lielākas ražotāja atbildības principu, gan ar pamatnostādnēm attiecībā uz reģenerācijas, savākšanas un pārstrādes sistēmu pārvaldību; uzsver nepieciešamību ieguldīt izejmateriālu un retzemju metālu pārstrādē, jo retzemju metālu ieguvei, apstrādei un pārstrādei, ja to pienācīgi nepārvalda, var būt nopietna ietekme uz vidi;
33. uzskata, ka vairākās direktīvās iekļautie mērķi attiecībā uz atkritumu savākšanu un šķirošanu ir jāizstrādā sīkāk un jāparedz vislabāko un kvalitatīvāko materiālu iegūšana katrā pārstrādes posmā, proti, savākšanā, demontāžā, iepriekšējā apstrādē un pārstrādē;
34. uzskata, ka 7. VRP ir jāņem vērā sagaidāmā ES ūdens resursu politikas projekta noteikumi, un uzsver, cik lietderīgi ir labāk saskaņot pieeju ūdens cenas noteikšanai; tādēļ aicina Komisiju sekmēt piekļuvi ūdens trūkuma problēmas risinājumiem, ūdens reģenerācijai un alternatīvu apūdeņošanas paņēmieni izstrādei un sekmēt ūdens apritē iegūta ūdens secīgas izmantošanas optimizāciju, tajā skaitā, ja nepieciešams, lauksaimniecībā un rūpniecībā izmantota ūdens pārstrādi, kā arī notekūdeņos esošo uzturvielu un enerģijas reģenerāciju;
35. aicina dalībvalstis nodrošināt ūdens jomas tiesību aktu pilnīgu un efektīvu īstenošanu un uzskata, ka, lai nodrošinātu atbilstību Ūdens pamatdirektīvai un Direktīvai par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību, ir jāizstrādā pasākumi upju dabisko krastu atgūšanai un apkārtējo teritoriju apmežošanai;
36. mudina Komisiju iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās personas mērķu formulēšanā, kuriem jānodrošina zemes izmantošanas ilgtspēja 7. VRP; aicina Komisiju noteikt kritiskas zemes izmantošanas problēmas, piemēram, daļēji dabisku dzīvotņu izzušanu un augstvērtīgas zemes pārveidi bioenerģijas kultūru audzēšanai; šajā saistībā uzsver nepieciešamību pēc ilgtspējas kritērijiem attiecībā uz biomasu un biodegvielu, kas arī skar jautājumu par netiešu zemes izmantošanas maiņu;
37. uzskata, ka 7. VRP ir jārisina problēmas saistībā ar ES politisko nostādņu ietekmi ārpus ES, un tāpēc prasa, lai Komisija turpinātu risināt problēmu saistībā ar ietekmes uz ES zemi samazināšanu trešās valstīs, īpaši pievēršoties netiešām izmaiņām zemes izmantojumā saistībā ar biodegvielu un biomasas ieguvei enerģētikas vajadzībām, un iekļautu mērķi neizmantojot zemi ar lielu vides vērtību jauniem izmantošanas veidiem, lai ražotu kultūraugus Eiropas Savienībai;

Bioloģiskā daudzveidība un mežsaimniecība

38. uzsver, ka ir svarīgi rīkoties jau tūlīt, novirzot ES uz pareizā ceļa, lai tā pilnībā sasniegtu savu bioloģiskās daudzveidības pamatmērķi 2020. gadam, kā arī izpildītu savas vispārējās saistības attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, jo mēs nevaram atļauties vēlreiz pieļaut neizdošanos, un plānotu pietiekamus līdzekļus *Natura 2000* tīkla saglabāšanai; uzskata, ka saistībā ar sarežģījumiem 2010. gadam noteikto mērķu sasniegšanā ir padziļināti jāpārbauda līdz šim izmantotās metodes; uzskata, ka jāveic integrēti stratēģiski pētījumi, iekļaujot aspektus, kas varētu ietekmēt aizsargātās teritorijas; uzskata, ka šie pētījumi ir jāiekļauj pilsētvides plānojumos un jāpapildina ar izglītošanas un informēšanas kampaņām par vietējo resursu nozīmi un saglabāšanu;
39. uzskata, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas līdz 2020. gadam uzdevumi, tostarp tās mērķi un pasākumi, pilnībā jāietver 7. VRP kā līdzekļi, ar ko nodrošina tās pilnīgu īstenošanu; uzskata, ka īsā laikā jāpastiprina noteikti pasākumi, tā lai bioloģiskajai daudzveidībai daudz skaidrāk pievērstos visās politikas jomās, un ka ir vajadzīgi papildu pasākumi (piem., rīcība degradēto ekosistēmu atjaunošanai), lai efektīvi sasniegtu 2020. gada mērķi; uzsver, ka 7. VRP arī nodrošinās spēcīgu atbalsta sistēmu vajadzīgo juridisko un finansiālo instrumentu apstiprināšanai, sākot ar garantēto finansējumu *Natura 2000*;
40. uzsver, ka ir būtiski mobilizēt gan ES, gan valstu finansiālo atbalstu no visiem iespējamajiem avotiem, kā arī izstrādāt novatoriskus finansēšanas mehānismus, lai nodrošinātu atbilstīgu bioloģiskās daudzveidības atbalsta līmeni;
41. aicina Komisiju līdz 2012. gadam publicēt paziņojumu par jauno Eiropas mežsaimniecības stratēģiju, ierosināt efektīvus pasākumus dalībvalstu sadarbības uzlabošanai mežsaimniecības jomā, un veicināt meža resursu racionālu izmantošanu un ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu;
42. iesaka kopējā lauksaimniecības politikā pievērst lielāku uzmanību mežiem, veicinot agromežsaimniecības un lauku attīstības politiku, pamatojoties uz ilgtspējīgu ainavu saglabāšanu;
43. pieprasa ieviest jaunus Kopienas noteikumus attiecībā uz ugunsgrēku novēršanu vai ierosina vismaz nostiprināt dalībvalstu sadarbību šajā jomā;

Vides kvalitāte un veselība

44. ņemot vērā, ka sliktam vides stāvoklim ir ievērojama ietekme uz veselību un tas rada augstas izmaksas, uzskata, ka 7. VRP būtu jo īpaši:
- jāiekļauj 6. VRP mērķis, kas paredz līdz 2020. gadam panākt, ka ķīmikālijas tiek ražotas un izmantotas tikai tādā veidā, kas neizraisa būtisku negatīvu ietekmi uz veselību un vidi;
 - jāpievēršas gaisa kvalitātei, ietverot iekšstelpu gaisa kvalitāti, un tās ietekmei uz veselību;

- jāpievēršas trokšņa jautājumam un tā ietekmei uz veselību;
- jāparedz tādu īpašu pasākumu izstrāde, kas saistīti ar jauniem draudiem cilvēku un dzīvnieku veselībai, kuriem pašlaik netiek pievērsta pietiekama uzmanība, lai, balstoties uz zinātniskiem pētījumiem un kopīgi pieņemtām definīcijām, ja tādas pieejamas, izpētītu, kā jaunievedumi ietekmē cilvēku un dzīvnieku veselību (piemēram, nanomateriāli, endokrīno sistēmu noārdošas vielas un ķīmikāliju kombinētā iedarbība);
- jāparedz pasākumi bērnu veselības aizsardzībai no vides piesārņojuma, balstoties uz PVO/Eiropas 2010. gada marta Parmas deklarāciju par vidi un veselību;
- jānodibina saikne ar otro Vides veselības rīcības plānu;

45. uzsver, ka 7. VRP jānosaka konkrēti mērķi, lai līdz 2020. gadam nodrošinātu to, ka Eiropas iedzīvotāju veselību vairs neapdraud piesārņojums un bīstamās vielas;
46. uzskata, ka pilnībā jāņem vērā ķīmisko vielu riska novērtēšanā izmantotās metodes, dzīvnieku testu alternatīvas nosakot par prioritāti; uzskata arī, ka 7. VRP jāparedz ES mēroga stratēģijas pieņemšana, lai samazinātu drošības testos izmantoto dzīvnieku skaitu, vienlaicīgi nodrošinot augstu dzīves kvalitāti cilvēkiem un dzīvniekiem ES;
47. uzskata, ka ir nepieciešama visaptveroša pieeja veselībai un videi, kas būtu vērsta uz piesardzības un riska novēršanas pasākumiem un īpašu uzmanību pievērstu tādām neaizsargātām iedzīvotāju grupām kā embriji, bērni un jaunieši;
48. uzskata, ka jācenšas koncentrēties uz preventīviem piesardzības pasākumiem un veicināt videi labvēlīgas darbības ES līmenī pētniecības, inovācijas un attīstības jomā, lai samazinātu vides ietekmi uz sasklimtību;
49. uzskata, ka 7. VRP būtu jāvērs īpaša uzmanība transporta jautājumam, veicinot vairāk ieguldījumu videi nekaitīgās transporta sistēmās un ierosinot risinājumus attiecībā uz sastrēgumiem, CO₂ emisijām un mikrodaļiņām;
50. uzskata par būtisku, lai 7. VRP īpaši vērstu uzmanību uz pakāpenisku dzīvsudraba lietošanas izbeigšanu — gan ES, gan ārpus tās;
51. aicina dalībvalstis rūpēties par ES vides tiesību aktu, kā arī pieņemtās politikas un stratēģiju pilnīgu un pareizu ieviešanu un nodrošināt pilnīgai ieviešanai nepieciešamās spējas un finanses arī krīzes laikos, tā kā ES vides tiesību aktu neieviešana vai nepilnīga ieviešana ir ne tikai nelikumīga, bet arī ilgtermiņā sabiedrībai daudz neizdevīgāka;

Izpile

52. uzskata, ka ir būtiski nostiprināt Eiropas Savienības Tīklu vides tiesību aktu ieviešanai un īstenošanai (*IMPEL*), un mudina Komisiju ziņot par iespējamiem veidiem, kā to izdarīt;
53. aicina Komisiju pirms finansējuma piešķiršanas sistemātiski veikt *ex ante* pārbaudes attiecībā uz atbilstību visiem attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem, īpaši Kohēzijas politikas jomā;

54. uzskata, ka ir svarīgi, ka 7. VRP tiek uzskatīta par līdzekli saziņai ar Eiropas iedzīvotājiem, lai tā varētu mobilizēt šos iedzīvotājus, tostarp attiecībā uz apstiprināto politiku īstenošanu šajā sakarā;
55. aicina Komisiju aktīvāk darboties kā „līgumu ievērošanas uzraudzītājam”, lai nodrošinātu vides tiesību aktu pareizu transponēšanu, īstenošanu un izpildi visās dalībvalstīs; iesaka veicināt vietējo varas iestāžu aktīvāku līdzdalību visa politikas definēšanas procesa laikā, lai uzlabotu tiesību aktu īstenošanu valdē, tostarp izveidojot grupas vides tiesību aktu transponēšanai reģionālā un vietējā līmenī; tāpēc aicina Komisiju izpētīt, kāda varētu būt Eiropas Vides aģentūras loma attiecībā uz transponēšanu un īstenošanu;

Integrācija

56. uzskata, ka vides apsvērumi sāk iegūt arvien lielāku nozīmi citās nozaru politikās un tāpēc būtu vēlams vides apsvērumus turpināt iekļaut citās nozaru politikās;
57. aicina Komisiju izstrādāt rādītājus, lai varētu noteikt integrācijas uzlabošanas;
58. uzskata, ka mērķus, kas noteikti Ceļvedī 2050. gadam, var sasniegt tikai tad, ja ievieš papildu stratēģijas, kurās iekļauj lauksaimniecības novērtējumu, apmežošanu un politikas mērķus inovāciju veicināšanai, kā arī Saules un ģeotermālās enerģijas un jūras energoresursu ātrai izmantošanai;
59. mudina Komisiju tās 7. VRP priekšlikumā iekļaut apkopojosu sarakstu ar visiem dažādās politikas jomās pastāvošajiem mērķiem saistībā ar vidi, jo īpaši klimata pārmaiņām, bioloģisko daudzveidību, transportu, enerģētiku, lauksaimniecību, zivsaimniecību un kohēzijas politiku, un analizēt tos savstarpējā saistībā, lai varētu pienācīgi salīdzināt un nodrošināt, ka mērķi ir saskaņoti;
60. mudina Komisiju, lai tā, pārskatot IVN direktīvu un Direktīvu 2001/42/EK, nodrošinātu, ka tās veicina zemes kā apdraudēta resursa ilgtspējīgu izmantošanu Eiropas Savienībā, kā arī paplašinātu ietekmes uz vidi novērtējuma jomu tā, ka tajā ietilpst ne tikai lieli projekti, padarot stingrākus un paplašinot šādu novērtējumu kritērijus, bet arī tiek iekļauta kaskādes veida resursu izmantošana un pilna dzīves cikla analīze;
61. aicina Komisiju ierosināt procedūru, lai nodrošinātu vides ietekmes novērtējumu objektivitāti un neatkarību, vispirms novēršot tiešu saikni starp projekta izstrādātājiem un novērtētājiem;
62. iesaka atrast objektīvu līdzsvaru starp Septīto vides rīcības programmu un nepieciešamību cīnīties pret klimata pārmaiņām un apturēt vai mazināt bioloģiskās daudzveidības zudumu, lai Eiropas Savienība varētu sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un novērst liekas izmaksas, kas izriet no klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības zuduma; šajā saistībā uzsver, ka būtiska nozīme ir kohēzijas politikai laika posmam pēc 2013. gada; cita starpā, neaizmirstot profilakses politiku, uzsver nepieciešamību uzskatīt izmaksas par ieguldījumu nākotnē un jaunu darbavietu radīšanā un rīkot informēšanas, uzmanības pievēršanas un citas kampaņas, lai nodrošinātu labas prakses apmaiņu visos līmeņos; uzsver, ka valsts, reģionālā un vietējā līmenī veiksmīgāk jāizmanto tehniskā palīdzība, lai palielinātu administratīvo spēju, kur tas nepieciešams; uzskata, ka

pētniecības un inovācijas mērķi efektīvi jāsaskaņo ar vietējās un reģionālās attīstības vajadzībām;

63. uzskata, ka mērķus, kas noteikti Ceļvedī 2050. gadam, var sasniegt tikai tad, ja ievieš papildu stratēģijas, kurās iekļauj lauksaimniecības novērtējumu, apmežošanu un politikas mērķus inovāciju veicināšanai, kā arī Saules un ģeotermālās enerģijas un jūras energoresursu ātrai izmantošanai;
64. uzskata, ka 7. VRP jāiekļauj precīzs un detalizēts plāns, lai gan Eiropas, gan valstu līmenī pakāpeniskai līdz 2020. gadam atceltu visas videi kaitējošas subsīdijas (piemēram, tās, kuras ietekmē bioloģisko daudzveidību), ievērojot Nagojas saistības;
65. uzskata, ka 7. VRP jāpievēršas fiskālās reformas pasākumiem, lai uzlabotu dalībvalstu darbību, tām pārejot uz nodokļu piemērošanu dabas resursiem un piesārņotājiem, nevis darbaspēkam;
66. uzskata, ka 7. VRP papildus pašreizējam klimata pārmaiņu un enerģijas pamatrādītājam jāparedz vides apsvērumu iekļaušana „Eiropas pusgada” koordinācijā; aicina Komisiju jo īpaši integrēt resursu efektivitāti „Eiropas pusgada” koordinācijā un ar „Eiropas pusgada” starpniecību uzraudzīt, vai dalībvalstis attiecīgi ievēro konkrētajai valstij paredzētos ieteikumus;
67. uzsver, ka reģionālajām un vietējām varas iestādēm, nevalstiskajām organizācijām, akadēmiskajām aprindām, kā arī pilsoniskajai sabiedrībai un privātajam sektoram ir būtiska loma efektīvas vides politikas veicināšanā un īstenošanā visā ES;
68. uzskata, ka nolūkā sasniegt būtiskus rezultātus jāatbalsta programmu īstenošana reģionālā un vietējā līmenī un procesā jābūt iekļautām visām ieinteresētajām pusēm; aicina pievērst uzmanību situācijai reģionos un teritorijās ar īpašiem ģeogrāfiskiem apstākļiem, piemēram, salām, kalnainiem reģioniem un mazapdzīvotiem reģioniem; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par ietekmes uz vidi novērtējumu un stratēģisku ietekmes uz vidi novērtējumu pastiprinātu izmantošanu vietēja un reģionāla mēroga lēmumu pieņemšanā.
69. uzsver, ka 7. VRP jāparedz pilnīga Orhūsas konvencijas īstenošana, jo īpaši attiecībā uz iespēju griezties tiesu iestādēs; šajā saistībā uzsver, ka steidzami jāpieņem direktīva par iespēju griezties tiesu iestādēs; aicina Padomi ievērot tās saistības, kas izriet no Orhūsas konvencijas, un līdz 2012. gada beigām pieņemt kopēju nostāju attiecībā uz atbilstošu Komisijas priekšlikumu;
70. uzskata, ka 7. VRP jātiecas atbalstīt tādu alternatīvu izaugsmes un labklājības novērtēšanas modeļu izstrādi, kas ietver ne tikai IKP;
71. aicina Komisiju un dalībvalstis pasaules mērogā veicināt „zaļo ekonomiku”, iekļaujot vides aizsardzības, sociālo un ekonomisko aspektu, piemēram, nabadzības samazināšanu;
72. uzsver, ka ir būtiski, īpaši pašreizējos ekonomikas apstākļos, ES iedzīvotājiem apliecināt, ka vides aizsardzība nav pretrunā ilgtspējīgas ekonomikas un sociālajai attīstībai; šajā sakarā mudina veicināt veiksmīgus projektus un sabiedrībā izplatīt informāciju par videi nekaitīgas ekonomikas attīstības iespēju teritorijās ar nozīmīgu dabas un kultūras

mantojumu, piemēram, *Natura 2000* tīklā;

73. atgādina, ka 7. VRP jāparedz atbilstoša sistēma, lai nodrošinātu pienācīgu finansējumu, tostarp finansējumu inovācijām, pētniecībai un izstrādei;
74. uzskata, ka *LIFE+* programmu jāpārvalda Komisijai, akcentējot starptautiskus inovāciju un izcilības projektus, t. i., veicinot MVU un pētniecības un attīstības iestādes, kā arī par prioritāti nosakot gan sistemātiskas un vienotas pieejas izmantošanu bioloģiskās daudzveidības uzturēšanā, gan arī lauksaimniecības tehnoloģijas, kas ir saderīgas ar augsnes un dzīvnieku ekosistēmas pārtikas ķēdes saglabāšanu; uzskata, ka ES *LIFE+* programma ir vairāk jāpopularizē visos Eiropas reģionos, lai veicinātu inovatīvu prakšu īstenošanu vietējā līmenī un lai stiprinātu šīs programmas sadaļas „Vides politika un pārvaldība” ietekmi un informētību par to;
75. aicina Komisiju un dalībvalstis nākamajā pētniecības pamatprogrammā izstrādāt pētniecības un inovāciju programmu attiecībā uz jauniem materiāliem un resursiem, kas nākotnē varētu aizvietot tās pašreiz izmantotās izejvielas, kuru trūkst piegādei;

Starptautiskā dimensija

76. uzskata, ka 7. VRP jānosaka mērķis integrēt vides apsvērumus visās ES ārējo attiecību jomās, īpaši attīstības palīdzībā un tirdzniecības nolīgumos, lai veicinātu vides aizsardzību trešās valstīs; mudina ES sekmēt vides pētniecības darbību kopīgu plānošanu ar tās kaimiņvalstīm;
77. aicina Komisiju savā priekšlikumā ietvert mērķi ES pilnībā atbalstīt darbu ar vides pārskatiem, ko veic ANO, Pasaules Banka un Eiropas Vides aģentūra, lai sniegtu pasaulei saskaņotu sistēmu vides pārskatu jomā; atzinīgi vērtē ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā noteiktās saistības uzlabot zināšanas par ekosistēmām un to pakalpojumiem ES (piemēram, attiecībā uz mežiem); mudina dalībvalstis dalīties informācijā par gūto pieredzi un salīdzināt piezīmes par metodoloģiju attiecībā uz ekosistēmu uzskaiti;
78. uzskata, ka 7. VRP jāparedz ES starptautisko saistību savlaicīga izpilde, jo īpaši *UNFCCC* un Konvencijas par bioloģisko daudzveidību ietvaros;

o
o o

79. mudina Komisiju 7. VRP iekļaut Rio+20 konferences rezultātus attiecībā uz videi labvēlīgu ekonomiku un uz starptautiskās vides pārvaldības stiprināšanu;
80. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

PASKAIDROJUMS

Labāka vide labākai dzīvei

Veselīga vide un augsts vides aizsardzības līmenis ir priekšnosacījumi dzīves kvalitātes nodrošināšanai un ekosistēmu stabilitātes saglabāšanai.

Vides rīcības programmas ir virzījušas ES vides politikas attīstību kopš 20. gs. septiņdesmito gadu sākuma. Tās ir bijušas efektīvs virzītājspēks stingru ES vides tiesību aktu pieņemšanā, jo īpaši tādās jomās kā gaiss, ūdens, atkritumi un klimats.

Aizsargājot mūsu vidi, tiek uzlabota dzīves kvalitāte, jo īpaši, saglabājot ekosistēmas un to sniegtos pakalpojumus, apturot bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, nodrošinot labāku gaisa kvalitāti, mazāku trokšņa līmeni, kā arī radot darbavietas un izaugsmi un nodrošinot pašreizējo un nākamo paaudžu labklājību.

Pašreizējā Sestā vides rīcības programma (6. VRP) — pirmā vides rīcības programma, kas pieņemta, izmantojot koplēmuma procedūru, — beigsies 2012. gada jūlijā. Tās gala novērtējumā, kas tika publicēts 2011. gada 31. augustā, tika secināts, ka visumā 6. VRP ir bijusi visaptverošs ietvars vides politikai un tās darbības laikā vides tiesību akti ir konsolidēti un ievērojami papildināti, un ka programmas pieņemšana, izmantojot koplēmuma procedūru, ir palielinājusi tās leģitimitāti un palīdzējusi veidot līdzatbildību attiecībā uz nākamajiem politikas priekšlikumiem.

Tomēr joprojām ir ļoti daudz kas darāms, lai situācija attiecībā uz vides stāvokli būtu apmierinoša. Zinātniski pierādījumi skaidri parāda, ka līdzšinējā prakse nav risinājums, jo tādējādi tiek izdarīts pārāk liels spiediens uz planētas iespējām apmierināt pieprasījumu pēc resursiem un ekosistēmu sniegtajiem pakalpojumiem vai absorbēt piesārņojumu. Nepieciešama steidzama visu iesaistīto personu rīcība, lai mainītu virzienu uz ilgtspējīgu nākotni.

Tādēļ ir būtiski pēc iespējas ātrāk pieņemt 7. VRP, lai šo virzību uz ilgtspējīgu nākotni padarītu iespējamu, nodrošinātu nepārtrauktību un novērstu visus „pārrāvumus”.

Attiecībā uz programmas formātu mēs esam cieši pārliecināti, ka, lai arī Komisija nesēn ir publicējusi vairākus atsevišķus dokumentus un ceļvežus, 7. VRP ir jābūt stingram, visaptverošam ietvaram, kas nodrošinātu saskaņotību. Tai jānodrošina, ka visi dažādās politikas jomās noteiktie ar vidi saistītie mērķi, kas sasniedzami līdz 2020. gadam, tiek iekļauti un analizēti savstarpējā saistībā.

Turklāt nākamajā 7. VRP ir jāsniedz skaidrs, vērienīgs redzējums laikposmam līdz 2050. gadam, lai visām iesaistītajām pusēm nodrošinātu ilgtermiņa perspektīvu.

Mēs ierosinām nākamajā 7. VRP galveno uzmanību pievērst šādiem trim aspektiem:

- vides tiesību aktu īstenošana un nostiprināšana,
- vides mērķu integrācija visās nozaru politikās,
- vides aizsardzības starptautiskā dimensija.

Tādēļ mēs aicinām Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt priekšlikumu par 7. VRP un ņemt vērā šajā pašiniciatīvas ziņojumā izklāstītos ierosinājumus.

9.2.2012.

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par Sestās vides darbības programmas pārskatīšanu un prioritāšu noteikšanu Septītajai vides darbības programmai
(2011/2194(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Cristina Gutiérrez-Cortines*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka ir būtiski iekļaut vides aizsardzības mērķus visās Eiropas Savienības politikajās nostādnēs; uzsver nepieciešamību plašas tematiskās stratēģijas pārvērst stabilos tiesību aktos ar skaidriem mērķiem un grafikiem, lai nodrošinātu, ka Septītā vides darbības programma (*EAP*) rada ES iespēju uz pusi samazināt savu ekoloģisko pēdas nospiedumu līdz 2030. gadam;
2. aicina Komisiju EIA (Ietekmes uz vidi novērtējuma) direktīvas un Direktīvas 2001/42/EK pārskatīšanas laikā strikti piemērot ainavu un dabiskās vides aizsardzības kritērijus, izvēloties vietas energoresursu un rūpnieciskajām ražotnēm un citām ēkām; uzskata, ka Komisijai jānosaka rādītāji minēto ražotņu un ēku iespējamās nelabvēlīgās ietekmes novērtējumam un visa uzmanība jāpievērš pantiem LESD, kas attiecas uz kultūras un dabas mantojuma aizsardzību;
3. uzsver to, ka Septītajā vides darbības programmā rādītāju un rezultātu apkopojuma veidā ir jāparedz konkrēti izmērāmi mērķi, kā arī sīki izstrādāti termiņi un īstenošanas uzraudzības mehānismi, kas nodrošinātu programmas mērķu īstenošanu gan ES, gan dalībvalstu līmenī;
4. uzskata, ka ES būs nepieciešams piešķirt lielāku atbalstu pētījumiem, inovācijām un attīstības darbībām, lai nodrošinātu to, ka vidēji ilgā laikposmā palielinās tādu tehnoloģiju pieejamība un veiktspēja, kas nepieciešamas resursu efektīvākai izmantošanai, uzlabotai energoefektivitātei un konkurētspējas saglabāšanai ES;

5. uzskata, ka Ceļvedis resursu ziņā efektīvai Eiropai ir jāpārvērš konkrētos pasākumos Septītajā vides darbības programmā;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis nākamajā pētniecības pamatprogrammā izstrādāt pētniecības un inovāciju programmu attiecībā uz jauniem materiāliem un resursiem, kas nākotnē varētu aizvietot tās pašreiz izmantotās izejvielas, kuru trūkst piegādei;
7. uzsver nepieciešamību ieguldīt izejmateriālu un retzemju metālu pārstrādē, jo retzemju metālu ieguvei, apstrādei un pārstrādei, ja to pienācīgi nepārvalda, var būt nopietna ietekme uz vidi;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis pasaules mērogā veicināt „zaļo ekonomiku”, iekļaujot vides aizsardzības, sociālo un ekonomisko aspektu, piemēram, nabadzības samazināšanu;
9. ierosina iekļaut *Natura 2000* finansējumu daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam un izstrādāt jaunas pārvaldības metodes, kas ļautu noslēgt vienošanās ar īpašniekiem un privātā sektora pārstāvjiem, kā arī atrast atbilstošus un produktīvus dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas veidus, un pieprasa pastiprināt centienus, lai bioloģiskās daudzveidības politiku iekļautu citās politikas jomās;
10. uzskata, ka Dzīvotņu direktīvā un *Natura 2000* tīklā ir pienācīgi jāņem vērā estētisku un vizuālu ainavu īpašību kopums šo programmu interpretācijai;
11. uzsver, ka ir būtiski, īpaši pašreizējos ekonomikas apstākļos, ES iedzīvotājiem apliecināt, ka vides aizsardzība nav pretrunā ilgtspējīgas ekonomikas un sociālajai attīstībai; šajā sakarā mudina veicināt veiksmīgus projektus un sabiedrībā izplatīt informāciju par videi nekaitīgas ekonomikas attīstības iespēju teritorijās ar nozīmīgu dabas un kultūras mantojumu, piemēram, *Natura 2000* tīklā;
12. uzskata, ka jāizstrādā jauni augsnes reglamentēšanas veidi saskaņā ar dalībvalstu kritērijiem, kas noteiktu pasākumus katastrofu un plūdu novēršanai un radītu pārredzamu un skaidru iekšējo tirgu attiecībā uz augsnes piesārņojumu;
13. uzskata, ka mērķus, kas noteikti Ceļvedī 2050. gadam, var sasniegt tikai tad, ja ievieš papildu stratēģijas, kurās iekļauj lauksaimniecības novērtējumu, apmežošanu un politikas mērķus inovāciju veicināšanai, kā arī saules un ģeotermālās enerģijas un jūras energoresursu ātrai izmantošanai;
14. uzskata, ka *LIFE+* programmu jāpārvalda Komisijai, akcentējot starptautiskus inovāciju un izcilības projektus, t. i., veicinot MVU un pētniecības un attīstības iestādes, kā arī par prioritāti nosakot gan sistemātiskas un vienotas pieejas izmantošanu bioloģiskās daudzveidības uzturēšanā, gan arī lauksaimniecības tehnoloģijas, kas ir saderīgas ar augsnes un dzīvnieku ekosistēmas pārtikas ķēdes saglabāšanu; uzskata, ka ES *LIFE+* programma ir vairāk jāpopularizē visos Eiropas reģionos, lai veicinātu inovatīvu prakšu īstenošanu vietējā līmenī un lai stiprinātu šīs programmas sadaļas „Vides politika un pārvaldība” ietekmi un informētību par to;
15. uzsver, ka Eiropā priekšnoteikums vides aizsardzībai ir pamatīgi pētījumi, attīstība un inovācijas, vienlaikus īstenojot sociālo un ekonomikas attīstību Eiropas Savienībā;

16. aicina Komisiju tās pārskatā par Ūdens pamatdirektīvu, Gruntsūdeņu direktīvu un *Blue Print* programmu saglabāt zinātnisku un sistēmisku pieeju, ņemot vērā ūdens ciklus, ūdens un zemes attiecības, cīņu pret pārtuksnešošanos, kā arī pārredzamības un efektivitātes nepieciešamību ūdens pārvaldībā;
17. aicina Komisiju sniegt sīkāk izstrādātu novērtējumu attiecībā uz rīcības plāna mērķu rezultātiem un tā mērķu pienācīgas un pilnīgas īstenošanas reālajiem šķēršļiem;
18. uzskata, ka ES iestādēm novērtējumos par pasākumiem cīņā pret klimata pārmaiņām pienācīgi jāņem vērā mauriņu zālāja nozīme CO₂ uztveršanā;
19. uzskata, ka Septītajā vides darbības programmā uzmanība jāpievērš arī jūras transporta radītajām emisijām un ar CO₂ nesaistītajām emisijām;
20. pieprasa īpašu uzmanību pievērst mērķiem un rīcībai attiecībā uz vidi cilvēku apdzīvotās teritorijās, īpaši koncentrējoties uz troksni un gaisa kvalitāti;
21. ņemot vērā pilsētvides piesārņojuma samazināšanas stratēģiju īstenošanu, aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt iespēju izveidot Eiropas atbalsta sistēmu pilsētu mobilitātes plānu pakāpeniskai īstenošanai Eiropas pilsētās, nosakot procedūras un finansiāla atbalsta mehānismus Eiropas līmenī attiecībā uz pilsētu mobilitātes revīziju un plānu sagatavošanu, kā arī izveidot Eiropas Pilsētu mobilitātes rezultātu apkopojumu;
22. uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāaņem izstrādāt integrētas stratēģijas, kas katrā ģeogrāfiskajā teritorijā ļautu noteikt dabas vērtības un dabas mantojuma īpatnības, kā arī vajadzīgos apstākļus tā saglabāšanai, ņemot vērā konkrēto ekosistēmu, kas nepieciešamas bioloģiskās daudzveidības un atsevišķu sugu aizsardzībai, to skaitā lauksaimniecības, ūdens un citus nepieciešamos obligātos apstākļus;
23. aicina Komisiju ieviest ietekmes novērtējuma kritērijus ūdens atsāļošanas iekārtām, arī attiecībā uz to elektroenerģijas izmaksām un postošo ietekmi uz jūras gultni un bioloģisko daudzveidību;
24. uzskata, ka Komisijai pārtikas un lauksaimniecības produktu nolīgumos ar trešām valstīm jāiekļauj saistoši kvalitātes un izsekojamības kritēriji;
25. uzsver, ka Septītajai vides darbības programmai jābūt vērienīgākai un jāgatavo ceļš saistošu tiesību aktu izstrādei, lai paredzētu skaidrus mērķus ar konkrētiem termiņiem un rādītājiem progresa noteikšanai, to skaitā konkrētu datumu programmas vidusposma pārskata veikšanai;
26. secina, ka Septītās vides darbības programmas galvenajai prioritātei jābūt vides aizsardzības aspektu iekļaušanai citās nozīmīgās politikas jomās, proti, enerģētikas, lauksaimniecības, zivsaimniecības, transporta, pētniecības, kohēzijas politikas un reģionālās attīstības jomā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	6.2.2012
Galīgais balsojums	+: 51 -: 0 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gabriele Albertini, Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Christian Ehler, Vicky Ford, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Rolandas Paksas, Vittorio Prodi, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Zofija Mazej Kukovič, Morten Messerschmidt, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Silvia-Adriana Țicău
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marta Andreasen, Michael Theurer

28.2.2012

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par Sestās vides rīcības programmas pārskatīšanu un prioritāšu noteikšanu Septītajai vides rīcības programmai (2011/2194(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Vasilica Viorica Dăncilă*

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzīst, ka klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības zudums un pārmērīgs dabas resursu patēriņš ir problēmas, kas ietekmē katru ES pilsoni, un ka ir nepieciešama rīcība visos pārvaldes līmeņos, lai samazinātu šo ietekmi; uzskata, ka ir jānodrošina sinerģijas starp kohēzijas politiku un vides, veselības un teritorijas plānošanas politikas jomām un jāuzlabo sadarbība starp vietējām pašvaldībām, reģioniem un pārrobežu līmenī, kā arī makroreģionos, lai notiktu līdzsvarota attīstība starp pilsētu un piepilsētu teritorijām, mežu un lauku teritorijām; uzsver ilgtspējīgas lauku apsaimniekošanas potenciālu un uzskata, ka ir rūpīgi jāanalizē pasākumi, kas regulē izmaiņas paredzētajā zemes izmantojumā, jo īpaši attiecībā uz monokultūrām un biodegvielas ražošanu;
2. uzskata, ka īpaši svarīgi ir uzlabot sadarbību starp valsts, vietējām, reģionālajām iestādēm un vietējām kopienu grupām, un citām ieinteresētajām pusēm, lai atbalstītu publiskā un privātā sektora partnerības ar mērķi panākt, ka tiek labāk īstenoti ES tiesību akti attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu; iesaka pieņemt vietējās attīstības metodoloģiju, kuras pamatā ir vietējās partnerības, jo īpaši attiecībā uz projektiem, kas saistīti ar pilsētu, lauku un pārrobežu jautājumiem; mudina vajadzības gadījumā izmantot Eiropas finansējumu, lai izveidotu integrētas atkritumu apsaimniekošanas sistēmas; uzsver, ka cieši jāsadarbojas ar universitātēm, pētniekiem, uzņēmumiem un citām ieinteresētajām personām, lai ātri izstrādātu novatoriskas atkritumu pārstrādes tehnoloģijas, kas palielina atkritumu pārstrādi un resursu efektivitāti, un jāuzlabo plānošana, lai samazinātu minerālu un minerālo materiālu ieguves ietekmi, kā arī jāizveido alternatīvas atkritumu likvidēšanas sistēmas, kas ir videi nekaitīgas un pilnībā atbilst Atkritumu pamatdirektīvai;

3. iesaka atrast objektīvu līdzsvaru starp Septīto vides rīcības programmu un nepieciešamību cīnīties pret klimata pārmaiņām un apturēt vai mazināt bioloģiskās daudzveidības zudumu, lai Eiropas Savienība varētu sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un novērst liekas izmaksas, kas izriet no klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības zuduma; šajā saistībā uzsver, ka ir nozīmīga kohēzijas politika laika posmam pēc 2013. gada; cita starpā, neaizmirstot profilakses politiku, uzsver nepieciešamību uzskatīt izmaksas par ieguldījumu nākotnē un jaunu darbavietu radīšanā un rīkot informēšanas, uzmanības pievēršanas un citas kampaņas, lai nodrošinātu labas prakses apmaiņu visos līmeņos; uzsver, ka valsts, reģionālā un vietējā līmenī veiksmīgāk jāizmanto tehniskā palīdzība, lai palielinātu administratīvo spēju, kur tas nepieciešams; uzskata, ka pētniecības un inovācijas mērķi efektīvi jāsaskaņo ar vietējās un reģionālās attīstības vajadzībām;
4. uzskata, ka ir jāuzlabo sadarbība starp vietējām pašvaldībām un reģioniem, kā arī pārrobežu līmenī (jo īpaši sadarbība ar trešām valstīm), izveidojot kopīgas darba grupas, lai novērstu liela apjoma nejaušu piesārņojumu un citas dabas vai cilvēka radītas katastrofas un tādējādi izvairītos no ilgstošām sekām; prasa Komisijai plānot tiesību aktu izstrādi attiecībā uz ilgtspējīgu ķīmisko rūpniecību;
5. uzsver, ka skaidri un konsekventi jāgarantē vides politikas iekļaušana visās nozaru politikās — tā ir liela atbildība, kas gulstas uz vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm; uzsver, cik būtiski ir, pielīdzinot teritoriālās iestādes valstu pārstāvjiem, nodrošināt šo iestāžu līdzdalību gan koncepcijas izstrādes, gan lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz politikas jomu izstrādi un īstenošanu, lai sasniegtu ES mērķus; uzsver, cik būtiska ir savstarpēja atbildība starp vietējo un reģionālo specifiku un stratēģijām, kas nepieciešamas šo politiku īstenošanai;
6. uzsver, ka vietējā, reģionālajā un valsts līmenī ir nepieciešams ES finansiālais atbalsts, lai risinātu sarežģītus ar vidi saistītus jautājumus un riskus; uzsver nepieciešamību veicināt reģionālus, vietējus un pārrobežu projektus vai programmas, kas ir cieši saistīti ar bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu attiecīgajās teritorijās, un uzsver, cik būtiski ir iesaistīt NVO, akadēmiskās aprindas un privāto sektoru bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un atjaunošanā;
7. uzskata, ka nolūkā sasniegt būtiskus rezultātus jāatbalsta programmu īstenošana reģionālā un vietējā līmenī un procesā jābūt iekļautām visām ieinteresētajām pusēm; aicina pievērst uzmanību situācijai reģionos un teritorijās ar īpašiem ģeogrāfiskiem apstākļiem, piemēram, salām, kalnainiem reģioniem un mazapdzīvotiem reģioniem; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par ietekmes uz vidi novērtējumu un stratēģisku ietekmes uz vidi novērtējumu pastiprinātu izmantošanu vietēja un reģionāla mēroga lēmumu pieņemšanā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	28.2.2012
Galīgais balsojums	+: 38 -: 0 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Monika Smolková, Ewald Stadler, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vasilica Viorica Dăncilă, Ivars Godmanis, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, László Surján, Michael Theurer, Patrice Tirolien, Giommara Uggias

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.2.2012
Galīgais balsojums	+: 50 -: 8 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	János Áder, Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Klafß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gaston Franco, Riikka Manner, Judith A. Merkies, Vittorio Prodi, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Hynek Fajmon